

lertid, som om det radikale Parti paa det Tidspunkt ikke rigtig havde stukket Fingeren i Jorden og lugtet, hvor man var. Jeg lagde nemlig under Valgkampagnen Mærke til, at de radikale Repræsentanter paa Vælgermøderne var bange for at vedgaa Arv og Gæld efter deres Ministerium, 21 Aars Alderens Valgret var ikke populær paa Landet, og de Radikale talte meget nødtigt om den, de holdt sig til de 25 Aar. Valgets Lære har jo ogsaa gjort sig gældende i saa Henseende paa det radikale Parti. De 21 Aar har man ikke hørt Tale om under den Forhandling, der har været i Folketinget, der er ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende. Man er nøjedes med at nedsætte Valgretsaldern til de 25 Aar. Med Hensyn til de landstingsvalgte Medlemmer har man udvist en vis Moderation, og med Hensyn til Landstingets Opløselighed er man begyndt at komme noget mere til Fornuft. Men vi andre skal ikke glemme, at man fra det Partis Side har været inde paa den Vej og formodentlig ikke vil vige tilbage, naar man anser Tidspunktet for belejligt, til atter at gaa samme Vej frem. Mit Parti holder selvfølgelig paa den Grundlov, vi vedtog i 1915, og kan kun være med til at gennemføre de Ændringer, som enten alle Partier kan blive enige om, eller som er af formel Art, eller som er nødvendige for at bringe vore sønderjydske Landsmænd ind i den danske Rigsdag. Det sker Fyldest ved det foreliggende Lovforslag, og derfor kan jeg anbefale det til hurtig Fremme.

Steinke: Det Forslag, der er oversendt hertil fra Folketinget, tilfredsstillende ikke os. Som ærede Medlemmer ved, fremsatte Socialdemokratiet i Folketinget under Ændringsforslag Nr. 8 i Virkeligheden Forslag til en helt ny Grundlov, bygget paa et væsentlig andet Grundlag en den nugældende og Regeringens Forslag. Efter den særlige Situation, hvori vi ved denne Grundlovsforhandling finder os, og under Hensyn til den afgørende Modstand, som disse nye Tanker har mødt i Folketinget, er det ikke vor Hensigt at fremsætte dem paa ny i dette Ting, hvor vort Forslag, som vi allerede har hørt, vil møde endnu større Modstand, end Tilfældet var i Folketinget, og endnu større Mangel paa Forstaaelse. Af de samme Grunde er det heller ikke min Hensigt her at fordybe mig i dette Forslags Enkeltheder; men det forekommer mig dog rimeligt, at der til Belysning af Socialdemokratiets hele Stilling til Grundlovsforslaget ogsaa i dette Ting fremsættes nogle almindelige Betragtninger over For-

slagets Fremkomst, dets Hovedindhold og Begrundelse, og det saa meget mere, som man baade i Pressen og de forskellige politiske Lejre viser en Haan overfor dette Forslag, som om det kun var et politisk Paradenummer, medens Forholdet dog er dette, at Forslaget helt igennem er sagligt begrundet og bygget op paa ædruelige demokratiske Principper. De Godtfolk, der nu ler og trækker paa Skuldrene, vil komme til at møde dette Forslag Gang paa Gang, de vil se det samle større og større Kredse af Befolkningen om sig, indtil det gennemføres. Forslagets Hovedopgave er nemlig den at imødegaa den ogsaa efter vor Mening saare berettigede Kritik, som Parlamentarismen, særlig i sin franske, engelske og danske Form, er Genstand for, en Kritik, der gør flere og flere lede og kede af det politiske Liv, navnlig paa Grund af Tokammerssystemets Langsomhed, Tovtrækkeri og Kompromislovgivning, hele Kulissepolitikken, Sagskundsskabens Druknen i Intriger, Ministerstormeri o. s. v., o. s. v. Til Imødegaaelse af disse uheldige Sider ved Parlamentarismen søger vi derfor at undgaa de Forfatningsfaktorer, der sinker eller demoraliserer det politiske Liv, og stræber efter en Forfatning, hvorefter der skal arbejdes og arbejdes med Sikkerhed for, at Folkeflertallets Villie gennemføres og gennemføres med det samme, ikke som nu gennemføres som et Kompromis 10 eller 20 Aar efter, at Tiden er løbet fra det. „Det skaber Enhed i Forfatningen og bidrager saaledes til at gøre Rigsdagen langt mere ansvarsbevidst end under den hidtidige tvedelte Magtordning. Det fjerner en Række af den moderne fransk-engelske Parlamentarismes uheldige Sider: den alt for personlige og partipolitiske Kamp om Magten, det alt for ringe Hensyn til Kvalifikationer ved Regeringens Ud-nævnelse, den alt for store Langsomhed og Tunghed, ja ofte Coldhed i det parlamentariske Liv. Vort Forfatningssystem skaber Enhed, Klarhed, Kraft og Sikkerhed for, at naar et Fremskridt er modent til Gennemførelse, bliver det ogsaa gennemført, hverken for tidligt eller for sent. . . . Gennemførelsen af Etkammerssystemet vil skabe den Lighed i Vilkaarene for alle politiske Partier, som hidtil har manglet, idet de konservative Psartier nu i Regelen vil kunne støtte deres Regering paa et Flertal i begge Ting — altsaa for deres Vedkommende et faktisk Etkammerssystem —, medens Fremskridtspartierne i Regelen kun vil have Støtte i det ene af Tingene“.

For at opnaa dette Resultat foreslaar